

Bertel Dahlgaard: Hvad mener det ærede Medlem egentlig med nu at begynde at tale om Hamborg eller Ejderen? (*Jørgen Gram:* Saa siger vi 2den Zone). Det ærede Medlem ved jo meget vel, at det, Kampen stod om i 1920, det var Spørgsmaalet, om Flensborg og Dele af den nordlige Del af Sydslesvig skulde høre til Danmark eller ikke. Det var Spørgsmaalet, det var det Kampen stod om, og Spørgsmaalet er, om det var en Lykke for Danmark, at dette ikke skete. Det er Problemet, og Spørgsmaalet er, i hvilken Grad Nordslesvigs Befolkning i Dag har Grund til at være lykkelig over, at Grænsen blev sat, hvor den blev, af Hensyn til, hvad der ellers var hændt den nordslesvigske Ungdom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Vi stod dengang som nu paa Selvbestemmelsesrettens Grund. Efter denne blev Grænsen sat, og det ærede Medlem kan ikke levere Skygge af Bevis for, at hvis den interallierede Kommission dengang havde tilkendt Danmark Flensborg, saa vilde der være sket noget andet med Hensyn til Indkaldelser under denne Krig. Der kan ikke gives Skygge af Bevis for dette. I øvrigt vil jeg blot sige, at saadan som det foreligger, er det slet ikke af nogen Værdi at bevise, at denne Grænse ene og alene var holdbar af Hensyn til dette Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg tror, det ærede Medlem har paataget sig en uløselig Opgave. Jeg tror, det ærede Medlem føler selv, at Nordslesvigs Befolkning meget vel i Dag forstaaer og vurderer, hvilken Beskyttelse det blev for denne Befolkning, at Grænsen kom til at ligge, hvor den ligger. Det ærede Medlem vover jo heller ikke at modsige den Betragtning, at dersom Grænsen havde ligget dernede sydpaa, maa al Sandsynlighed tale for, at saa var der sket det samme her som ved alle andre af Versaillesstraktatens Grænser.

Jeg ved ikke, om jeg tør henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det ærede Medlem vist glemte at nævne for mig, hvilken Udtalelse af mig det er, der skulde være skadelig for danske Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg vil blot sige til det sidste — undskyld jeg glemte det —, at det ærede Medlem selv kan prøve at finde „Der Nordschleswiger“, saa vil det ærede Medlem deri finde Udtalelser citeret af Bertel Dahlgaard, som jeg mener kan betegnes, som jeg har gjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Nu tror jeg, det ærede Medlem er ved at gaa mig lige lidt for nær, naar det ærede Medlem tillader sig at karakterisere Udtalelser, som jeg har fremsat, som skadelige for danske nationale Interesser, fordi „Der Nordschleswiger“ misbruger dem. Hvilke Udtalelser er det, jeg har fremsat, som i sig selv er skadelige for danske Interesser, maa jeg ikke faa det at vide?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg har sagt, at det kommer det ærede Medlem til at gøre sig den Ulejlighed selv at se efter, idet jeg ikke har Nummeret her. Nummeret kan det ærede Medlem selv finde og derved finde, hvilke Udtalelser det er, jeg sigter til her. I øvrigt vil jeg blot sige med Hensyn til Konsekvenserne af Grænsedragningen, at naar en Grænse bliver fastsat paa Selvbestemmelsesrettens Grund, saa vil vi Sønderjyder til enhver Tid tage Risikoen for, at vi kommer først. Det har vi altid gjort, og det vil vi ogsaa gøre i Fremtiden. (*Bertel Dahlgaard:* Ja, I er Pokkers tapre altid!).

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi er paa et Omraade nu, hvor vi ikke leger. Den Udtalelse, som det ærede Medlem hentydede til, og som han nu har glemst, gik ud paa, at jeg her i Tinget har fremsat det Ønske, at de frontfrivillige skulde være behandlet paa en mildere Maade, end de er blevet, nøjagtigt samme Ønske, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Heick og af det